

# OBČASNÍK FARNOSTÍ KYSELOVICE CHROPYNĚ BŘEST

## VÁNOCE



Pane Ježíši,  
máme Tě před očima jako  
dítě a věříme, že jsi Boží  
Syn, který se stal člově-  
kem. Podobně jako v Bet-  
lémě i my spolu s pastýři a  
Pannou Marií se Ti klaníme  
a vyznáváme, že jsi náš je-  
diný Spasitel.

Ochraňuj naše rodiny,  
žehnej našim dětem a dej,  
ať nám vždy vládne láska,  
kterou jsi přinesl.

Z modlitby papeže Benedikta XVI.  
u Pražského jezulátka 26.09.2009

## BRATŘI A SESTRY,

letos je advent krátký. Nyní, když tento náš farní časopis vychází, na druhou neděli adventní, máme vlastně již třetinu adventu za sebou, přestože neděle jsou v adventu čtyři. Čtvrtý týden někam zmizel. Nebo nám jej někdo ukradl? Zůstala z něj jen neděle, která je zároveň Štědrým dnem.

Ne, k žádné krádeži nedošlo, to už tak kalendář a běh času zařídil, že jednou nám ze čtvrtého adventního týdne zbydou tři, čtyři dny, jindy celý týden, a jednou za pár let, když Štědrý den vyjde na neděli, jako právě letos, tak čtvrtý týden vlastně zmizí.

Ale to nevadí, hlavně, že si pak o Vánocích můžeme z plných plic zazpívat „Narodil se Kristus Pán“. To nám nikdo a nic nevezme (dokonce ani smrt, protože na věčnosti budeme chválit Boha ještě dokonalejším způsobem...).

Krásné a radostné Vánoce naplněné radostí z narození Spasitele vám přeje

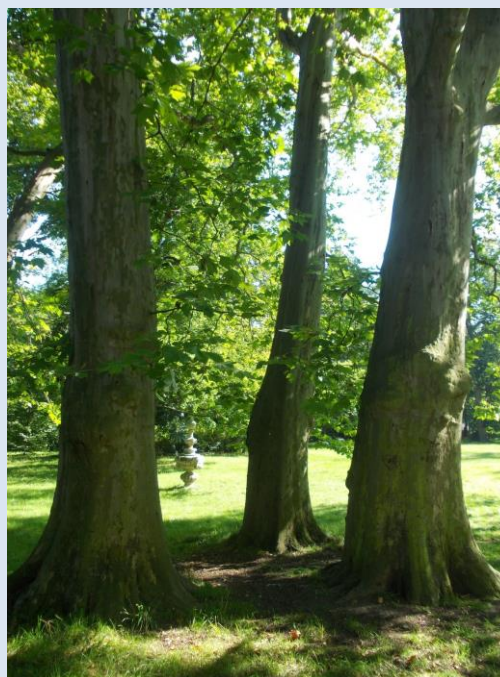
**O. Stanislav**

## TŘI STROMY

Rád bych se s vámi podělil o pěkný příběh, který se hodí k Vánocům, ale i k Velikonocům. Kdysi jsem jej kdesi přečetl, protože už nevím, kdy a kde, převyprávím jej, jak si nejlépe pamatuji.

Na jednom kopci rostly tři stromy. Každý z nich snil o tom, co z něj bude, až vyroste.

První strom se rád díval na noční oblohu, kde zářily hvězdy: „Přál bych si, aby z mého dřeva jednou vyřezali krásnou a zlatem zdobenou skříňku, do které by lidé ukládali své poklady. Chtěl bych se stát skříňkou na největší poklad světa.“



Druhý strom rád poslouchal šumění potoka a snil: „Až vyrostu, přál bych si, aby z mého dřeva vyrobili velkou loď, která ve službách krále propluje všemi oceány světa.“

Třetí strom se zadíval do údolí pod kopcem. Žili tam lidé, kteří od rána do večera těžce pracovali, a strom snil: „Já bych chtěl zůstat navěky tady na kopci. Když v mém stínu budou lidé odpočívat, podívají se přes mé větve nad sebe a uvidí toho, kdo je převyšuje, Boha Stvořitele všech věcí.“

Uběhlo mnoho let. Pršelo, svítilo slunce, sněžilo a zase bylo hezky. Na kopci vyrostly tři krásné a vysoké stromy.

Jednoho dne přišel dřevorubec a přemýšlel. „Ze dřeva takového stromu určitě vyrobím dobrou a užitečnou věc,“ řekl dřevorubec a pohladil rukama první strom. Pak jej několika ranami sekerou porazil. „Určitě ze mě vyrobí skříňku na poklady,“ pomyslel si strom, když dopadl na zem.

Pak se zadíval na druhý strom, Zdál se mu statný a silný. Dřevorubec neváhal a už se zase oháněl sekerou. „Jistě ze mě postaví loď,“ pomyslel si druhý strom, když padal, „a na lodi budou sedět velcí králové, kteří proplují všemi světovými oceány.“

Třetí strom měl strach, když viděl, že i jej chce dřevorubec porazit. Než padl na zem, zaslechl, jak říká: „Takový strom lze použít na cokoliv.“

Dřevorubec donesl dřevo prvního stromu k tesaři, ale jaké zklamání strom zažil! Tesař z něj nevyrobil skříňku na poklady, ale jesle, které postavil do chléva, aby měl dobytek z čeho žrát seno.



Druhý strom byl zpočátku spokojený. Dřevorubec přinesl jeho dřevo do výrobní lodí. Ale jaké zklamání! Místo korábu pro krále z něj vyrobili obyčejnou rybářskou lodičku. Když byla hotová, donesli ji k jezeru, kde do ní rybáři den co den sedali a vyplouvali lovit ryby. „Nerozumím tomu,“ vzdychal strom, „byl jsem přece tak veliký a silný a oni ze mě udělali malou, úplně obyčejnou lodičku. Jak jen mohli...“



Nejsmutněji to však dopadlo se třetím stromem, který si přál zůstat stát na kopci, aby se přes jeho větve lidé mohli dívat do výšky, do nebe a k Bohu. Dřevorubec z něj vysekal několik trámů, uložil je do skladu a zapomněl na ně.

Znovu uplynulo několik let a stromy už na své sny zapomněly, když se stalo něco neobyčejného. Jedna mladá žena položila své dítě do jeslí ve chlívě. Muž, který byl sní, si povzdechl: „Ach, Marie, kdybych měl pro to dítě aspoň kolébku!“ Ale Marie se jen usmála a na jesle dopadlo světlo hvězd. „Josefe, vždyť ty jesle jsou pro naše děťátko ta nejkrásnější kolébka!“ A strom si uvědomil, že v něm leží nejdražší poklad světa.

Na druhý strom také čekalo o pár let později překvapení! Jednoho dne vstoupil do loďky unavený poutník se svými přáteli. Poutník hned usnul a loď vyplula na jezero. Najednou se strhla bouře. Lodička se třásla stejně jako lidé v ní. Konečně se probudil i ten zvláštní muž. Postavil se, pozvedl ruce k nebi a bouře se utišila stejně rychle jako přišla. Druhý strom pochopil, že ten, koho veze, je králem všech králů světa, král nebe a země.

Jednoho pátečního rána prožil i třetí strom své překvapení. Kdosi

jej vytáhl z hromady trámů, prohlédl a řekl: „To je ta správná velikost.“ Uprostřed rozvášněného davu křičících lidí nesl nějaký muž pomalu toto zapomenuté dřevo na kopec za městem. Vojáci pak na něj přibili ruce a nohy toho muže. Strom byl nešťastný: „Tak jsem si svůj úkol nepředstavoval. Teď tu stojím s utrápeným, umírajícím, a přece tak nekonečně trpělivým mužem.“ Ale v neděli ráno, když vyšlo slunce, poznal i strom, že se stalo něco zvláštního. Neznámý

muž sice v pátek zemřel, jeho přátelé jej odnesli a pochovali, ale přesto. Ve vzduchu se chvělo něco tajuplného, neznámého, nového... Za nějaký čas strom pochopil, že i jeho sen se vyplnil: Každý, kdo se na něj podíval, se díval k Bohu. Tak se sny a přání tří stromů přece jen splnily: první strom se stal kolébkou Božího Syna, druhý zažil jeho moc a sílu a třetí dodnes připomíná lidem, že jim Bůh dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul.



# VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY



	Chropyně	Břest	Kyselovice
<b>neděle 24. prosince</b> 4. neděle adventní Štědrý večer	07:30  21:00 „půlnoční“	09:00	09:00
<b>pondělí 25. prosince</b> Boží hod vánoční	(0:00 latinská)  09:00	10:30	7:30
<b>úterý 26. prosince</b> Sv. Štěpána	09:00  (11:30 latinská)	07:30	10:15
sobota 30. prosince (s nedělní platností)	17:00	---	---
<b>neděle 31. prosince</b> Sv. Rodiny / sv. Silvestra	07:30  (11:30 latinská)	09:00	10:15
<b>pondělí 1. ledna</b> Matky Boží, Panny Marie	09:00	10:30	07:30

## VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Zasvěcené svátky jsou: 25. prosince (Boží hod vánoční) a 1. ledna (Matky Boží, P. Marie).

V tyto sváteční dny je pracovní klid a také účast na mši sv. po-vinná stejně jako v neděli.

Pokud někomu nebrání skutečně vážný důvod, má se zúčastnit mše sv. jak v neděli, tak o zasvěceném svátku (a nelze to pojmout tak, že půjdu v neděli odpoledne nebo večer a bude to platit za oba dny, to



### BETLÉMSKÉ SVĚTLO

23. prosince

16:00 Chropyně u kostela

18:00 Břest u kostela

### PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

neděle 17. prosince

Chropyně 14:30–15:45

Břest 14:00–15:30

Kyselovice 16:00–17:00

je přípustné pouze u toho, kdo k tomu má vážný důvod, např. práce v takovém zaměstnání, kde jsou nutné směny i během svátků).

Učme se však Bohu dávat z lásky víc než jen to, co je naší minimální povinností. Jestliže Boha (a také svou vlastní duši i své bližní) skutečně milujeme, pak toužíme po tom, abychom k němu přicházeli nejčastěji, jak je to jen možné.

**O. Stanislav**



### KOSTEL BUDE OTEVŘEN K NÁVŠTĚVĚ JESLIČEK

Chropyně 25.12. 14:00–16:00

26.12. 14:00–16:00

01.01. 14:00–16:00

Břest 26.12. 14:00–16:00

Kyselovice 26.12. 15:00–17:00



SOUKROMÁ  
ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA  
D-MUSIC s.r.o.

# Adventní koncerty

17. prosince 2023 od 17:00  
v kostele sv. Jakuba v Břestě

18. prosince 2023 od 17:00  
v kostele sv. Prokopa ve Vlkoši

19. prosince 2023 od 17:00  
v kostele sv. Jiljí v Chropyni

20. prosince 2023 od 17:00  
v kostele sv. Floriána ve Skašticích



Obec  
Břest



Obec  
Skašticě



Město  
Chropyně



Římskokatolická  
farnost



## NĚKOLIK TIPŮ JAK ŽÍT KAŽDÝ DEN Z VÍRY

Každému z nás se už určitě stalo, že se chtěl do něčeho pustit, ale nevěděl, jak na to. Mnohdy to nakonec vzdal. Totéž platí i o práci na vlastním životě, na životě z víry. Několik tipů jak žít víru ve všedním životě shrnul v desetibodovém programu s názvem „Desatero pokoje“ papež Jan XXIII. Je to spiritualita přizpůsobená všednímu dni. Každý níže uvedený bod lze žít buď jeden den, či jeden týden, či jeden měsíc... Začít je možno kdykoliv. Třeba právě nyní...

*JEN PRO DNEŠEK SE BUDU  
SNAŽIT PROŽÍT DEN, ANIŽ BYCH  
CHTĚL VYŘEŠIT PROBLÉM  
CELÉHO SVÉHO ŽIVOTA*

Co všechno na mě dnes čeká! Před svými problémy dnes nebudu uhýbat, nebudu klesat na mysli, budu jim hledět do očí. Předám sebe i se svými problémy Bohu, uvědomím si: i dnes se o mne sta-

rá On. Jde se mnou přes hory a doly, výšiny i hlubiny. Stačí vždy jen krátká modlitba, občasné zamyšlení a připomenutí.

*JEN PRO DNEŠEK  
NEBUDU NIKOHO KRITIZOVAT  
A NAPRAVOVAT*

Jsem především zodpovědný sám za sebe, ne za druhé. Měl bych tedy především sám na sobě vidět všechno to dobré, ale i zlé. A měl bych se, pokud možno, vidět tak, jak mě vidí Bůh. On má o mém životě největší přehled. Jemu záleží jak na mě, tak ale i na lidech v mém okolí. Nyní je tedy pro mě důležité Kristovo slovo: „Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra a trám ve svém oku nepozoruješ?“ Jen pro dnešek chci tedy korigovat pouze sám sebe.

*JEN PRO DNEŠEK BUDU ŽÍT  
Z JISTOTY, ŽE JSEM  
STVOŘEN PRO ŠTĚSTÍ*

Jsme Boží synové a dcery. Naše oči pro Boha ale osleply, naše uši

pro jeho slovo ohluchly, ztrácíme božský cíl a běžíme výhradně za lidskými cíly. V uších nám přestává znít Boží volání. Jsme pyšní na to, co jsme a co chceme. Naše zacpané uši ale musíme pročistit, abychom slyšeli, k čemu jsme povoláni, odvalit kámen z našich srdcí, abychom poznali, k čemu nás Bůh stvořil.

*JEN PRO DNEŠEK VĚNUJI  
ASPOŇ DESET MINUT  
DOBRÉ ČETBĚ*

Dobrá četba je pro život duše stejně důležitá a nutná jako dobrá výživa pro život těla. „Čtete málo ale dobře!“ Otevírám si pravidelně i Boží slovo – Bibli?

*JEN PRO DNEŠEK  
CHCI POZNÁVAT PLÁN,  
KTERÝ SE MNOU MÁ BŮH*

Nemusím se štvát, ani váhat. Bůh zná mé kroky a jejich rychlost, zná mé možnosti. Půjde se mnou za předpokladu, že se vydám po jeho cestách a že ve svých plánech ponechám místo na jeho dobré záměry.



*JEN PRO DNEŠEK SE  
PŘIZPŮSOBÍM OKOLNOSTEM,  
ANIŽ BYCH CHTĚL OKOLNOSTI  
PŘIZPŮSOBIT MÝM PŘÁNÍM*

Domnívám-li se, že lidé se vždy musí přizpůsobit mně, promeškám mnohé cenné hodnoty pro svůj život. Něco velmi důležitého mi může být darováno právě v lidech, kteří jsou mi málo sympatičtí.

*JEN PRO DNEŠEK  
CHCI KONAT DOBRO*

Konání dobra vyvěrá z Boží dobroty. Nemusím konat nemožné, mohu činit jen to, co je v mých lidských silách. Jeho dobrota totiž chce působit i skrze mne. Vykonám pouze to, co je možné, a vše ostatní ponechám Bohu. Vždyť je to Bůh, kdo dobro dává a působí.

*JEN PRO DNEŠEK VYKONÁM  
DOBRÝ SKUTEK A NEBUDU O  
TOM NIKOMU VYPRAVOVAT*

Jak mohu žít tak, aby v mém okolí přibylo trochu dobra?

*JEN PRO DNEŠEK  
CHCI KONAT BOŽÍ VŮLI*

V životě se vždy najde něco, co mi připravuje více starostí – nějaký nevyřešený problém, který přede mnou narůstá a skličuje mě. Proto si určím pořadí věcí, které je nutné vyřídit a předně vykonám něco konkrétního, do čeho se mi vůbec nechce, co již dlouho odkládám. Když se k tomu nakonec odhodlám, jistě poznám, že mi na jednu zbývá více času na vše ostatní a jak mi je lehce. Vždycky smím důvěřovat, že Bůh mi chce pomoci, stojí při mně a ukazuje mi cestu z každé životní situace.

*JEN PRO DNEŠEK CHCI VĚŘIT  
V BOŽÍ PROZŘETELNOST*

Bůh o mně ví a stará se o mne tak, jakoby mimo mne nebylo nikoho na světě (i kdyby okolnosti svědčily

o pravém opaku). Bůh si mě váží, cení mě jako drahocenný šperk a miluje mne jako svou milovanou dceru nebo syna.

*JEN PRO DNEŠEK  
NEBUDU MÍT STRACH*

Nebudu mít strach radovat se ze všeho, co je krásné, a budu věřit v dobrotu. Nebudu mít strach před tím, co mě jednou může potkat. Vždyť tolikrát je v Písmu připomínáno: „Neboj se, jsem s Tebou, držím Tě za ruku.“ Naše často „podzimní nálada“ by se tak měla měnit v náladu spíše adventní. Strach a hrůza by se měly měnit v očekávání krásného, co nám Pán přislíbil.

*JEN PRO DNEŠEK SI VYBERU  
JEDEN Z TĚCHTO BODŮ...*

Zpracováno podle knih J. Haase: „Žít pokojně“ a W. Stinissena „I dnes je den Boží“, [www.vira.cz](http://www.vira.cz)



## BIŘMOVÁNÍ

V sobotu 14. října byla v Břestě slavnost – přijel otec biskup Antonín Basler a udělil svátost biřmování 22 biřmovancům (převážně) z našich farností, kteří se rok připravovali na její přijetí.



Kromě biřmovanců z Břestu (10) a z Chropyně (7) přistoupili také někteří farníci ze Skaštic (2), Kroměříže (2) a jedna paní dokonce až z východních Čech (aby totiž na jaře mohla přijet do Břestu svým vnučkám na I. sv. přijímání, promeškala termín biřmování ve své farnosti a domluvili jsme se, že přijme biřmování na podzim u nás). Většina nově biřmovaných jsou mladí lidé, připojilo se k nim však také několik osob středního i staršího věku. Bohu díky za každého z nich.



### Něco pro zasmání:

Povídají si dva faráři: „Ty, já nevím, co s holubama. Hnízdí mi ve věži a v púdě kostela. Mám od nich zaneřádný kostel, kříž, sochy... Zkoušel jsem už snad všechno – myslivce, dravce, pasti, otrávené zrní – nechtěly to, potvory, zobat. Pořád se jich ne a ne zbavit.“ „Víš co, tak zkus zavolat biskupa, ať je pobířmuje. Před dvěma týdny jsem měl 20 lidí u biřmování a od té doby jsem nikoho z nich v kostele neviděl!“

(Tak doufám, že u nás to platit nebude...)

**O. Stanislav**

## PŘÍLIŠ ČASTO SE ZAOBÍRÁME SVÝMI NEDOKONALOSTMI

Zabývání se vlastními hříchy a přání být dokonalým nás mohou odvádět od podstaty.

Chtěl bych vyprávět jeden příběh, abych objasnil, že zabývání se vlastními hříchy a přání být dokonalým nás mohou odvádět od podstaty víry. Františkán Eligius Leclerc ve své knize o životě svatého Františka popisuje, že světec byl na cestách s bratrem Lvem, a když jednou přecházeli potok a obdivovali průzračnost vody, podníceni touto průzračností mysleli na čistotu srdce. František si všiml, že bratr Lev zesmutněl. Obrátil se k němu:

– Vypadá to, že ses zasníl, podotkl jednoduše.

– Kdybychom tak mohli mít něco z té čistoty. I my bychom zakusili bláznivou a nespoutanou radost a nezdolný elán naší sestry vody, odpověděl Lev. V jeho slovech se ozval hluboký zármutek. Melancho-

lickým pohledem bez ustání pro-  
vázal kamsi do dále ubíhající  
proud průzračné čisté vody.

– Pojd', pravil František a vzal ho za paži.

Pokračovali v cestě a po chvíli se František zeptal:

– Víš vůbec, bratře, co je to čistota srdce?

– Znamená to nemuset si vyčítat hříchy, odpověděl bez váhání Lev.

– Potom chápu tvůj smutek, protože člověk si pořád něco vyčítá, pravil František.

– Ano, a právě to mě přivádí k pochybnostem, jestli vůbec někdy této čistoty dosáhnu, podotkl Lev.

– Bratře Lve, věř mi, nestarej se tolik o čistotu své duše. Obráť se k Bohu. Obdivuj ho. Raduj se z toho, že on je dokonalá svatost. Vzdej mu chválu pro něho samého. To je ten pravý význam slov mít čisté srdce, bratříčku, pokračoval František.

– A když jsi takto obrácen k Bohu, především se neohlížej zpátky na sebe. Neptej se, jak jsi na tom

s Bohem. Smutek z toho, že nejsi dokonalý, že jsi hříšný, je pocit lidský, příliš lidský. Pozvedni oči výš, mnohem výš. Spatříš tam Boha, Boží nekonečnost a nepomíjející krásu. Čisté srdce je takové, které nepřestává uctívat živého a opravdového Pána. Nepřestává se zajímat o život samotného Boha a je schopno být uprostřed vši bídy v souznění s věčnou nevinností a věčnou Boží radostí. Takové srdce je současně naplněné i dokonale osvobozené od sebe samého. Stačí, aby Bůh byl Bohem. V tom nachází nejvyšší potěšení a všechn svůj klid. A potom je Bůh sám celou jeho svatostí.

– Nicméně Bůh od nás požaduje věrnost a úsilí podobné Lev.

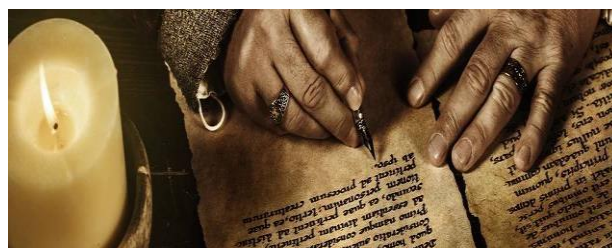
– Bezpochyby ano, přitakal František, ale svatost není ani završení sebe samého, ani plnost, kterou si člověk dává. Nejprve je to prázdno, které přijímáme a které Bůh vyplňuje do té míry, do jaké se otevíráme jeho plnosti. Místo toho bychom se měli stále znovu obracet k Bohu.



Často se dopouštíme stejné chyby jako bratr Lev. Chceme se učinit dokonalými a příliš se zaobíráme našimi nedokonalostmi a problémy, našimi hříchy, pocity viny a sebeobviňováními. Místo toho bychom se měli stále znovu obracet k Bohu. To On nás změní. Kdybychom jenom tušili, jak ohromnou proměňující sílu v sobě nese Boží přítomnost! Stálá pozornost na Jeho přítomnost a bezstarostná důvěra v Něho nás pozvedají a očišťují jako nic jiného v tomto světě. Není pochyb o tom, že psychoterapie může být užitečná a někdy i nutná. Rozličné formy terapie mohou pomoci, aby se mnohé stalo vědomější, ale vlastní uzdravující síla přichází z Boží přítomnosti. Proudí skrze spojení s naším středem, s Božskou jiskrou v nás. Stálý a oddaný kontakt

s Ním nás uzdravuje od naší bídy. Temnotu není třeba rozmlátit. S našimi nedostatky, chybami, hříchy a pocity viny zacházíme jako člověk, který stojí v temné místnosti a mává kolem sebe klackem, aby temnoty rozptýlil, místo aby jednoduše rozsvítil. Temnotu není třeba rozmlátit. Je třeba jenom dojít k vypínači a rozsvítit. Potom každá temnota zmizí. Podobné je to s našimi hříchy. Je potřeba se jenom spojit s Kristem. V Něm nejsou ani hříchy, ani vina.

zpracováno podle knihy:  
Jalics Franz,  
Kontemplativní exercicie  
[www.pastorace.cz](http://www.pastorace.cz)



## SPOČINE NA NĚM DUCH HOSPODINŮV

Ne vždy se věci daří, tak jak si představujeme. Jako křesťané si to vykládáme Boží prozřetelností a snažíme se jít tam, kam věříme, že nás vede Kristus. K tomu přidáváme víru, že pokud podnikneme kroky, které se později ukáží jako chybné, náš Pán nás může zavolat a zavolá nás zpět na cestu. Ať se děje cokoli, jeho láska nás nikdy nezklame. Svědčí o tom náš život s Kristem. Jeho přesměrování si můžeme představit jako přepočítání trasy satelitní navigací, spíše se však podobá doprovázení přítele, který jde s námi, jemně nás vede, ale občas nám v ostrém světle ukáže naši chybu.

Zamyšlení na tento týden



Po štedrovečerní večeři všichni zpívají koledy a rozbalují se dárky. Potom jdou všichni společně do kostela na půlnoční. Jako kdysi pastýři za Ježíškem – na památku oné svaté noci.

Farní občasník vydává Římskokatolická farnost Chropyně.

Redakce: P. Stanislav Trčka, telefon: 605 361 902, e-mail: trckas@seznam.cz